

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

De Satisfactione Sacramenti Pœnitentiæ. à. n. 180.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

ut mortalem, aut certe eius malitiam non differre specie à malitia specifica actus, quæritur, an Pœnitens tacendo huiusmodi circumstantiam apparenter tantum speciem mutantem, satisfaciatur integritati Confessionis (e. g. an sponsus fornicans cum alia, tene aut dicere se esse sponsum? item an virgo primo fornicans debeat fateri se fuisse virginem.

Resp: Cum Dian. p. 1. tr. 7. per varias Resolutiones: Pœnitentem ad id non teneri: Ratio est, quia tales circumstantiæ, vel non gravem, vel certe non specie diversam malitiam adverunt actui.

De Satisfactione.

De satisfactione post Sacramentum Pœnitentiæ adimplenda hæc habet S. Conc. Trid, sess. 14. cap. 3. *Debent scilicet ergo et Domini, quantum Spiritus & prudentia suggesserit, pro qualitate criminum, & Pœnitentium facultate & convenientes satisfactiones iniungere, ne si forte indulgentius cum pœnitentibus egerint, levissima quædam opera pro gravissimis delictis imponendo, alienorum peccatorum participes efficiantur. Habeant autem præ oculis, ut satisfactio, quam imponunt non sit tantum ad novæ vitæ custodiam & infirmitatis medicamentum, sed etiam in præteritorum peccatorum viudictam & castigationem, nam claves sacerdotum non ad solvendum duntaxat, sed ad ligandum concessas etiam antiqui Patres & credunt, & docent. Ex quibus hic seq. quæri possunt, ac resolvi debent.*

H 2

I. An

I. An in Confessione Confessarius necessario imponere debeat Pœnitentiã , & quantam.

II. An sit necessario acceptanda à Pœnitente.

III. An Pœnitens adimplens pœnitentiam in statu peccati mortalis satisfaciat suæ obligationi.

IV. An & quomodo peccet Pœnitens omit- tens pœnitentiam.

V. Quis possit mutare pœnitentiã semel impositam.

CONFERENCE, LIII.

An in Confessione Confessarius necessario imponere debeat Pœnitentiã & quantam.

181. RESOLUTIO prima , Confessarius tene- tur sub gravi obligatione per se & regulariter imponere aliquam pœnitentiam & satisfactio- nem in Sacramento Pœnitentiæ. Colligitur ex tit. Conc. Trid. Et ratio est, quia Confessa- rius tenetur, quantum in se est; sed ad integri- tatem Sacramenti requiritur satisfactio aliqua iactu vel voto suscepta, igitur.

Dixi, *per se & regulariter*, quia cum adest impotentia (ut in moribundis, ratione ac sensibus destitutis) non requiritur satisfactio rei- psa, sed sufficit in voto, saltem implicito & virtuali in ipso dolore vero necessario inclusa.

RESOLUTIO secunda, Pœnitentia injun- genda

genda debet esse aliquo modo proportionata delictis, non absolute, sed spectata simul Pœnitentis dispositione, facultate & utilitate. Ita omnes ex Concil. cit. Ratio est, quia sine dubio Confessarius non tenetur imponere pœnitentiam peccatis Confessis simpliciter proportionatam seu æqualem, hoc enim & impossibile est, cum pœnæ peccatorum in foro Dei debitæ nobis sint incognitæ, & neque necessarium est, cum homine pluribus aliis modis pro peccatis suis satisfacere possint, & defacto satisfaciant. Unde D. Chrylost. hom. 3. in cap. 28. Matth. dicit; *Etsi eramus, modicam pœnitentiam imponentes, nonne melius est propter misericordiam rationem reddere, quam propter crudelitatem, ubi enim Paterfamilias largus est, Dispensator non debet esse tenax: Si Deus benignus, ut quid Sacerdos vult crudelis apparere.*

CONFERENTIA IV

An Pœnitens teneatur acceptare Satisfactionem à Confessario impositam.

RESOLUTIO, Pœnitens sub gravi obligatione, ex genere suo mortali, tenetur acceptare & implere pœnitentiam rationabilem, obligatorie impositam à Confessario. Ita Communissima DD. *um.* 183.

Ratio est, quia Confessarius potest & debet præcipere, ut jam offensum, ergo pœnitens tenetur acceptare, conseq. patet, quia præcipere & parere sunt correlativa. Antecedens si-

mitur ex verbis Christi Joan. 20. *Quorum retinueritis peccata, retenta sunt.* Ex quibus Trid. *sup.* concludit : In Sacerdotibus esse potestatem ligandi, non tantum ad infirmitatis medicamentum, sed etiam ad peccati commissi vindictam ac satisfactionem.

Dixi primo : *Sub gravi obligatione ex genere suo mortali* : quando nimirum est materia gravis, & tantæ obligationis capax.

Dixi secundo : *Pœnitentiam rationabilem* nam si sit manifestè iniusta sive ratione quantitatis, sive ratione qualitatis, puta si alicui propter mendacium officiosum imponeretur perpetuum silentium aut pauperi Eleemolynæ potest utique eam honeste recusare.

Dixi tercio : *Obigatorie impositam*, ut enim obligatio pœnitentiam adimplendi, & culpa omissionis sic gravis, omnino debet adesse intentione Confessarii ita obligatio pœnitentem quia tota hæc obligatio pender ab intentione & voluntate Confessarii tanquam Judicis & Legislatoris.

CONFERENTIA. LV.

184. *Utrum Satisfactio debeat fieri ab existente in gratia.*

RESOLUTIO, Satisfactio Sacramentalis a Sacerdote imposita adimpleta in peccato mortali, habet suum effectum, & satisfacit pœnæ temporali peccatis remissis debitæ. Ita Scotus hic D. 15. q. 1. 11. 16. aliq̄ue plures, contra plures

plures, qui tamen tantum probant, pœnam peccato nondum remisso debitam non tolli peccato non sublato, quod verum est, at non contra resolutionem, quæ loquitur de pœna peccatis per Absolutionem remissis debita. Probatum itaque primo; quia existens in peccato mortali potest de congruo mereri Gratiam Sanctificantem, ut omnes docent: Ergo à fortiori potest satisfacere pro pœna temporali peccatis remissis debita. Patet consequentium quia remissio culpæ est longe excellentior remissione pœnæ? tum etiam, quia opera satisfactoria à Sacerdote iniuncta majorem habent valorem, utpote ex opere operato, quam bona illa opera, quæ sponte à nobis suscipiuntur. Secundo, quia, ut satisfactio sit beat. suum effectum, non requiritur, ut satisfaciens sit amicus illius, cui satisfacit: Igitur &c. Prob. antec. exemplo in humanis: Etenim si Petrius v. g. debeat flagellari ob crimen commissum in Regem, non est necesse, ut sit amicus Regis, sed satis est, si flagellationem sustineat igitur.

CONFERENTIA, LVI.

Utrum, quomodo & à quo possit Satisfactio Sacramentalis tolli aut commutari.

RESOLUTIO prima: Nemo potest dispensare, tollere vel commutare Satisfactionem Sacramentalem, nisi Sacerdos, qui, & quando potest, Sacramentum ipsum administrare.

H 4

Pater

185.

Pater : quia cum hæc sit pœna imposta à legi-
simo Iudice in foro conscientie , nullus potest
illam tollere aut commutare , qui non potest
eam injungere , aut qui non habet æqualem il-
li potestatem in eodem foro : hæc autem com-
petit soli Sacerdoti : Igitur &c.

RESOLUTIO secunda : potest quandoque
Satisfactio Sacramentalis semel imposta tolli,
& in aliud commutari. Patet : quia finis satis-
factionis est promovere salutem Poenitentis ,
puniendo commissa , & præcavendo commit-
tenda peccata , ergo quando hic finis videtur
per unam melius , quam per aliam satisfactio-
nem acquiri , potest una in aliam commutari.

187.

RESOLUTIO tertia : Non tantum qui in-
iunxit Satisfactionem , eiusque Superior , sed
etiam inferior & æqualis , potest aliquando
commutare ac tollere Satisfactionem ab alio
impositam. Ratio est : quia idem ipse , qui in-
iunxit , aut ejus Superior , possunt facere hanc
commutationem , quia sunt legitimi iudices in
hoc foro , quibus nemo præter Christum est su-
perior quoad hanc sententiam : sed etiam infe-
rior & æqualis eodem modo se habent : igitur,
&c. Prob. Min. quia licet inferior non possit va-
lidè absolvere in hoc foro , nisi accipiat jurisdi-
ctionem à Superiore , ea tamen semel habet , in
proferenda sua sententia non est amplius ei
subditus , cum Authoritate Christi absolvat ac-
liget , non vero Superioris.

RE-

RESOLUTIO quarta : Pœnitens volens sibi commutari Pœnitentiam, non tenetur posteriori Sacerdoti aperire peccata illa, ob quæ prior Pœnitentia fuit imposta. Ratio est: quia in hac commutatione non agitur de peccato, ob quod fuit imposta pœnitentia, ve de iustitia, qua imposta est: sed de infirmitate, difficultate, vel minori opportunitate Pœnitentis adimplendi eam, ob quam scilicet iustè commutari potest: ergo sufficit Pœnitenti allegare rationem, cur hæc pœnitentia sibi sit nimis gravis aut importuna.

RESOLUTIO quinta : Potest etiam inferior Sacerdos immutare pœnitentiæ, quæ fuit à Superiore imposta ob peccata Superiori reservata. Ratio est: Quia reservatio per priorem Confessionem fuit sublata, consequenter peccata non manent amplius reservata, nec per consequens pœna imposta: quare tunc inferior Confessarius respectu illius Pœnitentis habet sufficientem jurisdictionem in ordine ad commutandam Satisfactionem.

189.

190.

RESOLUTIO sexta : Satisfactio sacramentalis non potest tolli aut commutari extra sacramentalem Confessionem. Patet: quia tollere obligationem ad priorem Satisfactionem persolvendam, ejusdem potestatis ac rationis est, cuius est eandem imponere; alias certe laico non minùs competere potest.

H 5

quam

quandacerodi : ergo licet extra Confessionem non potest imponi Satisfactio sacramentalis , ita nec tolli aut commutari.

Petes , quæ sint causæ rationabiles commutandi pœnitentias ?

191. *z.* Eas esse impotentiam , fragilitatem periculum transgressionis , mutationem conditionis , satisfactioes alias magis opportunas &c. Hæc enim rationabiliter inducere possunt Confessarios , ut pœnitentias ab illis impostas commutent , vel omnino dispensent.

De Absolutione Sacramentali.

CONFERENTIA. LVII.

192. **S**upponitur ab omnibus , Formam sacramentalem Pœnitentiæ Sacramenti consistere in his verbis : *Ego te absolvo à peccatis tuis in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti Amen.* Sed quid , si prolatis verbis *Ego te absolvo* , moriatur Pœnitens , eatequam proferatur reliqua , à peccatis tuis , &c. essente verè absolutus ? Rationem dubitandi subministrat Concilium Trid. sess. 14. c. 3. ibi : Docet præterea Synodus , Sacramenti Pœnitentiæ formam ,